

Til § 7.

6) Som nyt Stykke tilføjes:

„Saafremt nogen, der ifølge § 3 burde have været særligt indstævnet, ikke er blevet dette og ikke har givet Møde under Mortifikationssagen, skal Appel staa ham og hans Arvinger aaben ogsaa efter Appelfristens Udløb og ny Dokumenter og ny Indsigelser kunne fremføres under Appelsagen uden Bevilling.“

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Alberti: Det Lovforslag, som her foreligger til 2den Behandling, finder jeg er i og for sig et fortræffeligt Lovforslag. Lige som der ude paa de store Have skal drive Vrag og Rester af gamle forliste Skibe om til stor Gene og til Fare for Søfarten, saaledes driver der ogsaa i de faste Ejendomes Verden Vrag og Rester af gamle forliste Servitutter omkring til stor Gene og til Risiko for Omsætningen af faste Ejendomme. Hidtil har man, hvad saadanne gamle Servitutter angaar, ikke haft noget, i alt Fald ikke noget let anvendeligt, Retsmiddel til at faa dem ud af Verden, og jeg betragter det derfor som et stort Gode, at dette Lovforslag anviser et saadant Retsmiddel. Men paa den anden Side forekommer det mig, at der er enkelte Mangler i Lovforslaget, som bør udfyldes, og jeg har derfor tilladt mig at stille nogle faa Ændringsforslag. I Lovforslagets § 3 nævnes de Tilfælde, hvor Mortifikationsstævningen særlig skal forkyndes for visse bestemte Personer. Der nævnes der dels det Tilfælde, at Servitутten i det derom tinglæste Dokument angives at være paalagt til Fordel for en fast Ejendom, dels det Tilfælde, at der i Dokumentet er nævnt en Person eller et Institut som servitutter eller paataleberettiget, men det forekommer mig, at der er en Række af Tilfælde foruden disse, hvor det er ganske sjensynligt, at der er bestemte Personer, hvis Interesse i at faa afgjort, om Servitутten er ophævet eller mulig vedbliver, er saa betydelig, at de lige saa fuldt ville have Krav paa at faa særlig Stævning. I overordentlig mange Tilfælde, hvor Parceller bortsælges fra en Hovedejendom, bliver der i Købekontrakten eller Skødet om Parcellen paalagt denne en hel Række Servitutter, uden at det udtrykkelig nævnes, at de paalægges til Fordel for den tilbageblivende Del af Hovedejendommen, eller hvem der skal være servitutter og paataleberettiget. Ikke desto

mindre er det meget indlysende, at naar en Ejer af en Ejendom ved Bortsalg af Parceller paalægger disse Servitutter, er det fordi han mener at have paa en eller anden Maade Interesse i Opretholdelsen af disse Servitutter, en Interesse, der er lige saa stor og lige saa nærliggende, som naar saadant udtrykkelig udtales i Dokumentet. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Ændringsforslag, hvorved saadanne Tilfælde indføres i § 3 blandt dem, hvor der skal gives særlig Stævning, og jeg har da foreslaaet, at hvis Servitутten er paalagt i et Afhændelsesdokument, hvorved en Parcel af en Ejendom afhændes, skal særlig Stævning forkyndes for Ejeren eller Ejerne af den Hovedparcel af Ejendommen, som er tilbage paa den Tid, Stævningen udfærdiges. Endvidere har det forekommet mig, at det let kunde hælde, at en servitutterrettiget Person for kortere eller længere Tid var fraværende fra Landet, og naar han kom hjem vilde finde sin efter hans Mening maaske værdifulde Servitutter udslettet i Følge Mortifikationsdom, uden at der var nogen sikker Maade, hvorpaa han kunde gøre noget for at forhindre, at det skulde ske. Jeg har derfor tilladt mig — mit andet Forslag er rent redaktionelt — at foreslaa, at hvis nogen har en fast Fuldmægtig i Følge Fuldmagt, der er tinglæst ved den behæftede Ejendoms Værneting, skal saadan Fuldmægtig ogsaa særlig indstævnes under Mortifikationssagen. Ved at indføre denne Bestemmelse aabner man enhver servitutter og paataleberettiget Adgang til ved at skaffe sig en saadan Fuldmægtig og lade Fuldmagten tinglæse at sikre sig, at i alt Fald denne Fuldmægtig faar Underretning om Mortifikationssagen og saaledes faar særlig Adgang til at varetage den servitutterrettigedes Interesse.

Jeg tror, at naar disse Ændringer føjes til § 3, vil Rækken af de Personer, der kunne siges, at have Krav paa særlig Indstævning saa temmelig være udtømt. Ikke desto mindre frygter jeg for, at det særlig under Hensyn til hele den rent formelle Fremgangsmaade, som under Mortifikationssagen er foreskrevet, skulde kunne hælde, at der opstod Tilfælde, hvor en Person som efter § 3 burde have været særlig indstævnet, ikke er bleven det, enten paa Grund af Svig fra den, der søgte Mortifikationsdom, eller paa Grund af Ligegyldighed og Uetterrettelighed. Hvis noget saadant skete, vilde den servitutterrettigede kunne komme til at staa uden noget som helst Retsmiddel over, for den ham tilføjede Uret. Hvis han nemlig ikke fik noget at